

Nunta, împărăția și vestea bună

Sâmbătă, 24 iunie 2006

Gili Cârstea

"În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu, și îi voi asculta. Eu voi zice 'Acesta este poporul Meu!' și ei vor zice: 'Domnul este Dumnezeul meu!'" (Zaharia 13,8.9).

Capitolul 13 din Zaharia vorbește insistent despre o vreme viitoare, în care poporul lui Dumnezeu va trece printr-o experiență deosebită, fără egal în istoria sacră. Se va deschide pentru ei "un izvor" care să spele păcatul și necurăția; aceasta este încă o profeție neîmplinită. Se anunță că "numele idolilor" va fi stârpit din țară; aceasta este încă o profeție neîmplinită. Tot așa, se făgăduiește că vor fi scoși din țară "proorocii mincinoși" și "duhul necurat"; și aceasta este încă o profeție neîmplinită.

Ele rămân încă în viitor, deoarece sunt condiționate de o atitudine a poporului descrisă puțin mai sus, în capitolul 12,10: "Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns." Acest mult așteptat "își vor întoarce privirile" încă nu a avut loc. Poporul lui Dumnezeu de până acum a privit "țintă" la idolii din inima lui, care l-au făcut să cadă în nelegiuire (Ezechiel 14, 3.4).

Speranța noastră cea mai scumpă este că o generație de oameni din poporul lui Dumnezeu se va hotărî odată să-și "întoarcă" privirile spre Cel pe care L-au străpuns. Făgăduințele unui astfel de eveniment sunt prea categorice ca să ne îndoim de împlinirea lor. Toți profeții Vechiului Testament vorbesc cu emoție și speranță despre acest moment unic, când Mireasa va fi gata de nuntă.

Sub călăuzirea aceluiași Spirit, autorii Noului Testament vorbesc și ei despre o vreme când poporul lui Dumnezeu va beneficia de mult așteptata ștergere a păcatelor (Fapte 3,19) în vremurile de înviere, când Hristos va trebui să prezinte biserica Sa "slăvită, fără pată,

fără zbârcitură sau ceva de felul acesta” (Efeseni 5,27). El va trebui să aibă un popor al cărui cuget a fost “curățit de faptele moarte” (Evrei 9,14).

Imaginea cea mai impresionantă despre starea finală (“în vremea aceea”) a poporului lui Dumnezeu i-a fost prezentată lui Ioan pe Patmos. În capitolul 18 din Apocalips se face o descriere amănunțită a prăbușirii Babilonului spiritual. Despre același lucru vorbește și Ezechiel în capitolul 27, în cuvinte aproape identice. Prăbușirea este anunțată de acel înger puternic, a cărui slavă va umple tot pământul, care reprezintă efectul ploii târzii și ștergerii păcatelor asupra caracterului copiilor lui Dumnezeu. Ștergerea păcatelor rămășiței, unirea perfectă dintre divin și uman, “nunta,” “vântul de la răsărit,” toate acestea sunt expresii care oglindesc același moment măreț pe care noi l-am numit (și l-am așteptat) atâția ani: “judecata celor vii.” Este curățirea finală a copiilor lui Dumnezeu proorocită peste tot în Vechiul Testament. Această curățire face să cadă Babilonul.

Imediat după descrierea din capitolul 18, lui Ioan i se prezintă bucuria imensă produsă în familia lui Dumnezeu de acest eveniment excepțional. În sfârșit, o generație de oameni de pe pământ s-a hotărât să-și ia crucea, să privească în față păcatul veacurilor - dorința de a-L ucide pe Dumnezeu - să-și recunoască nenorocirea și să vină la nuntă, acceptând invitația de veacuri pe care i-o face Mirele ceresc.

A sosit timpul să ne întoarcem privirile la “casa noastră cea sfântă și slăvită, în care părinții noștri cântau laudele Tale” (Isaia 64,11), dar care stă încă pustiită, întinată și arsă. Acesta este și apelul lui Pavel din Evrei 5, 12-14, unde spune iudeilor că sunt copii și nu înțeleg “cuvântul despre neprihănire,” și că judecata lor nu s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele de rău. Există astăzi vreo dovadă că mireasa știe mai multe decât evreii despre neprihănire și “haine albe” de “în subțire?”

Generația aceasta trebuie să se decidă dacă este gata să asculte chemarea la nuntă, sau dacă plecăm într-o călătorie de încă o sută de ani. Mirele este gata de mult. Apelul Său: “Totul este gata, poftiți la nuntă,” este mai urgent ca niciodată. Va ieși oare mireasa din “odaia” ei (Ioel 2,16)?